GIRONA NOTICIES.COM + Periodisme

“Israel-Lebanon 2006” al Museu Memorial de l’Exili.

Cultura | 14/07/2008 | 07:44

Exposició de fotografies dels reporters de guerra Heidi Levine, Ziv Koren, Michael Robinson Chavez i Stephanie Sinclair.

Entre el 19 de juliol i el 14 de setembre, en el marc del programa d’activitats temporals del Museu-Memorial de l’Exili (MUME), tindrà lloc l’exposició “Israel/Lebanon 2006”. Aquesta mostra la conformen els treballs fotogràfics dels reporters de guerra Heidi Levine, Ziv Koren, Michael Robinson Chavez i Stephanie Sinclair, i és fruit dels contactes del MUME amb el centre fotogràfic War Photo Limited, amb seu a Dubrovnik (Croàcia). Les obres dels quatre fotoperiodistes, tots ells molt reconeguts internacionalment per les seves col•laboracions en mitjans de premsa com Time, Newsweek, Stern, Chicago Tribune, Paris Match o Washington Post entre altres, recullen amb claredat i emotivitat intensa els esdeveniments que van tenir lloc l’estiu de 2006 quan l’Estat d’Israel va decidir envair temporalment el sud del Líban i bombardejar sistemàticament el conjunt del país. Poc després que, durant una incursió en la franja fronterera que separa Israel i el Líban, el grup armat palestí Hezbollah capturés dos soldats israelians, l’exèrcit israelià va desencadenar una operació militar de gran envergadura.

La contundència de la resposta israeliana va tenir com a conseqüència la destrucció de part del petit país mediterrani i el començament d’un conflicte armat de més de trenta dies que va implicar la desestabilització d’un Líban sempre al límit de la guerra civil i que, a més, va posar tot l’Orient Mitjà en risc de precipitar-se cap al caos en una conflagració d’ordre general.

Els quatre fotoperiodistes, fent gala de la seva ètica professional i la seva capacitat artística, ofereixen quatre mirades molt punyents a l’entorn dels efectes del conflicte. En les fotografies de Stephanie Sinclair es mostra el sofriment al qual fou sotmesa la població civil, –tant la libanesa autòctona com la palestina exiliada i instal•lada al sud del Líban des de fa dècades en pèssimes condicions de vida–, a causa dels bombardejos aeris i el foc artiller de l’exèrcit israelià. Les imatges fan palès que darrera els actes de guerra hi ha víctimes amb nom i cognoms. És a dir, els morts i ferits no són simplement xifres anònimes i fredes com tampoc no ho són els nombrosos afectats per les seqüeles psicològiques que deixa el pas de les bombes. Michael Robinson Chavez insisteix també en aquesta plasmació del dolor de la guerra, sobretot reflectint les vivències quotidianes i la lluita per la supervivència en el costat libanès, tant pel que fa als refugiats palestins com pel que respecte als mateixos libanesos. Les seves instantànies fotogràfiques contenen tots els ingredients per mostrar de manera fidedigna l’estat de commoció a què es veuen exposats uns ciutadans indefensos sota la pluja de projectils.
Malgrat el caràcter asimètric del conflicte, atesa la diferència entre els dos bàndols en confrontació pel que fa a la disponibilitat de recursos i al desplegament bèl•lic efectuat, els milicians palestins de Hezbollah, per mitjà d’un ús eficaç de tàctiques guerrilleres, també van terroritzar els habitants del nord d’Israel. Majoritàriament, es tracta d’una franja poblacional integrada per colons jueus procedents de l’Europa de l’Est d’origen molt humil –que solen jugar el paper de carn de canó en un territori fronterer insegur– i comunitats àrabs originàries de la zona que continuen residint a Israel. En aquest sentit, les fotografies de Heidi Levine retraten amb gran convicció el sofriment d’aquests milers de jueus temorosos de caure víctimes sota l’efecte destructor dels coets Katiusha disparats per les forces de Hezbollah des de territori libanès. Així

mateix, donen notícia del desconcert d'aquests ciutadans àrabs convertits, paradoxalment, en objectiu militar de Hezbollah. El registre de la quotidianitat i de les formes de vida en els búnquers domèstics antiaeris proporciona una idea molt transparent del malestar, angoixa i paranoia col•lectiva en què es van veure immergits també part dels israelians.

Com a complement a les problemàtiques que afecten els no combatents, també es fa esment dels avatars dels soldats en combat. Sobre aquesta qüestió, es presenta la interessant obra de Ziv Koren que centra la seva mirada sobre les tropes del Tsahal (Exèrcit israelià) en el procés de mobilització i realització d'operacions bèl•liques. El color de la guerra és copsat sense mistificacions, ja que el que li interessa és revelar la veritat de les accions armades, dominades per l'estrès, la por i el desassossec de les tropes.

En resum es pot remarcar que, en aquesta exposició –que consta d'un total de 106 fotografies d'aquests quatre reputats fotoperiodistes– s'ofereix una versió de la guerra desmitificada i desmitificadora que aposta per destacar-ne el seu caràcter inhumà. Al capdavall, queda reflectit que la principal víctima de qualsevol conflicte bèl•lic contemporani és la població civil.

Trajectòries professionals dels fotoperiodistes

Heidi Levine va néixer a Boston, Massachusetts, i es va traslladar a Israel l'any 1983, on va començar professionalment la seva carrera com a fotoperiodista amb l'Associated Press. En 1991, es va unir a l'agència de fotografia francesa Sipa Press. El que originalment havia estat concebut només com "una experiència d'un any" a la regió es va convertir en més de mitja vida centrada en el conflicte israelià-palestí; mentre, al mateix temps, intentava complir amb el rol de mare de tres nens. Les seves fotografies de notícies, reportatges i històries personals han trobat una audiència mundial a les revistes internacionals, entre elles Paris Match, Stern, Time, The New York Times Magazine i Newsweek. Levine ha cobert les nombroses tragèdies que han sacsejat la regió i els molts intents d'arribar a un acord de pau entre israelians i palestins, i a l'estabilitat al Orient Mitjà. També ha treballat en missions a Jordània, Síria, Iraq, Egipte, Kosovo i Afganistan. L'any 1997, va ser guardonada amb el primer premi en el Festival Internacional Scoop de fotoperiodisme a Angers, França, pel seu treball en la Hebron ocupada, i amb el Premi Especial del Jurat pel seu treball en els refugis contra els bombardejos durant l'últim conflicte entre Israel i Palestina al juliol de 2006.

Ziv Koren, 36 anys. Resident a Tel Aviv, Israel. És fotoperiodista professional des de fa 15 anys. Va començar la seva carrera com a fotògraf a l'exèrcit israelià, després es va unir al comitè editorial del diari Yedioth Achronoth com a fotògraf i editor de fotografia. Koren ha estat foroperiodista per les agències Sygma i Gamma, i forma part del personal fotogràfic de Polaris Images des de 2003. Els seus principals interessos són els temes humanitaris, els quals han estat sovint objecte dels seus projectes documentals, com ara el conflicte àrab-israelià, la pobresa, o el Tsunami, només per esmentar alguns d'ells. Les seves fotografies sobre diferents projectes i missions han aparegut a nombroses publicacions internacionals com ara Time Magazine, Newsweek, US News & World Report, The Sunday Times Magazine, Stern, Paris Match, Le Figaro i Wired Magazine. Les seves fotografies guanyadores de premis han estat incloses en nombroses exhibicions individuals i col•lectives de tot el món. La seva imatge de 1995 d'un bus israelià esventrat per una explosió va ser seleccionada l'any 2000 com una de les 200 imatges més importants dels últims 45 anys per l'organització World Press Photo, a més ha guanyat d'altres premis com Photo District News, Yann Geffroy i Picture of the Year. Koren va ser el tema del documental More than 1000 words, àmpliament exhibit en festivals al voltant del món i guanyador de set premis en festivals. Ha col•laborat en diversos llibres i en conferències en seminaris i universitats.

Michael Robinson Chavez ha estat fotògraf de la plantilla de The Washington Post des que va arribar del The Boston Globe l'any 1999. A més d'històries locals i esdeveniments, ha cobert un ampli rang de tasques internacionals a prop de 40 països, incloent-hi la Guerra Civil congolesa de 1997, la guerra a Bòsnia, els refugiats Bantu a Kenya, l'aixecament zapatista i les eleccions nacionals a Mèxic, el conflicte a Israel-Palestina i la invasió i ocupació d'Estats Units a Iraq.
Es va graduar a la Universitat estatal de San Francisco l'any 1994 amb un doble grau en periodisme i estudis llatinoamericans. Després es va traslladar i va fotografiar esdeveniments a Centreamèrica i Mèxic per a l'Associated Press.
Michael Robinson Chavez va ser nomenat Fotògraf de l'Any del 2004 per la White House News Photographers' Association i el Northern Short Course. A més, va obtenir la tercera plaça de Photographer of the Year en la competició Best of Photojournalism de 2004. Ha rebut premis de la National Press Photographers Association, el Atlanta Photojournalism Seminar, la National Associtation of Hispanic Journalists, la Society of Newspaper Design i de la competició Pictures of the Year. Recentment, ha estat finalista d'un Getty Grant.

El seu treball ha estat exhibit des de la seva nadiva Califòrnia fins a L'Havana, Cuba; i al prestigiós festival de fotoperiodisme Visa Pour l'Image a França, que va presentar el seu projecte de deu anys a Perú. Les seves fotos també han estat exhibides als Newseum de Nova York i Washington, al Brooks Institute of Photography de Santa Barbara, al Ojo Ajeno de Lima, Perú, a la Corcoran Gallery de Washington i a galeries de la República Eslovaca.

Michael també ha ensenyat a professionals i estudiants als Estats Units, Perú, El Salvador, Panamà, Índia i la República Eslovaca .

Stephanie Sinclair (34 anys) és graduada per la Universitat de Florida, amb un BA en periodisme i amb un minor en fotografia artística. Després de treballar durant cinc anys al Chicago Tribune, va deixar el seu treball i es va traslladar a Iraq i després al Líban per treballar a la regió. Des de llavors, els seus clients regulars han inclòs, entre altres, a Time, Newsweek, Stern, German Geo i Marie Claire. Els seus premis inclouen el Visa d'Or del festival de fotografia de l'any 2004 Visa pour l'Image i el primer lloc en el World Press Photo pel seu treball sobre l'autoimmolació a Afganistan, així com el tercer lloc al World Press Photo de 2006 per la seva cobertura de la guerra del Líban. L'any 2000 Stephanie va formar part de l'equip del Chicago Tribune que va guanyar el Premi Pulitzer per la documentació dels problemes dins de la indústria de les línies aèries d'Estats Units.

Altres activitats del MUME

El dissabte, 6 de setembre, a les 20:00h tindrà lloc el concert:
"Homenatge a l'Afganistan"
A càrrec del músic i exiliat afganès Daud Kahn
Daud Khan va néixer a Kabul l'any 1955. Aquest músic actua freqüentment a Europa, EUA i Índia. És també el cap d'estudis de l'Acadèmia de Música índia de Colònia (Alemanya). Entre la seva discografia destaca l'àlbum "Tribute to Afganistan". És dels pocs músics afganesos que es prodiga en concerts a Occident. En els seus recitals ofereix una visió panoràmica de les tradicions musicals del seu país. Unes tradicions totalment amenaçades amb la desaparició, després d'anys de guerres, exilis i fonamentalismes religiosos. Des del seu exili a Alemanya, Daud Khan lluita per preservar l'herència musical del seu poble. El que està en joc és la memòria de tot un poble i la destrucció d'una part important del seu patrimoni cultural.

Autor: Gironanoticies.com
Gironanoticies.com

https://gironanoticies.com/noticia/7778-israel-lebanon-2006-al-museu-memorial-de-lexili.htm